

Ν. 3128/ΦΕΚ Α΄/11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1953

Περί κυρώσεως της Συνθήκης Συμμαχίας, Πολιτικής Συνεργασίας και Αμοιβαίας Βοηθείας μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος, της Τουρκικής Δημοκρατίας και της Ομοσπόνδου Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίζομεν και διατάσσομεν :

Άρθρον μόνον. Κυρούται και έχει πλήρη και νόμιμον ισχύν η μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος, της Τουρκικής Δημοκρατίας και της Ομοσπόνδου Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας υπογραφείσα εν Μπλέντ την 9ην Αυγούστου 1954 Συνθήκη Συμμαχίας, Πολιτικής Συνεργασίας και Αμοιβαίας Βοηθείας, ης το κείμενον έπεται εν πρωτοτύπω εις την γαλλικήν και εν μεταφράσει εις την ελληνικήν.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά τής Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους. Εν Αθήναις τη 8 Φεβρουαρίου 1955.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη,

Διαδηλούντα εκ νέου την πίστιν των εις τας εν τω Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών διατυπούμενας αρχάς και την επιθυμίαν των όπως συντείνουν, διά της συνενώσεως των προσπαθειών των, εις την διαφύλαξιν της ειρήνης, εις την εδραίωσιν της ασφαλείας και εις την ανάπτυξιν της διεθνούς συνεργασίας,

Αποφασισμένα να εξασφαλίσουν, δια του πλέον αποτελεσματικού τρόπου, την εδαφικήν ακεραιότητα και την πολιτικήν ανεξαρτησίαν των χωρών των, συμφώνως προς τας αρχάς και τας διατάξεις του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών,

Διαπνεόμενα υπό της επιθυμίας να επεκτείνουν και να ενισχύσουν τας βάσεις φιλίας και συνεργασίας, αίτινες ετέθησαν δια της υπογραφής εν Αγκύρα την 28ην Φεβρουαρίου 1953 μεταξύ των χωρών των Συνθήκης Φιλίας και Συνεργασίας, ήτις απεδείχθη όργανον εκτάκτως αποτελεσματικών,

Έχοντα υπ' όψιν ότι η ρηθείσα Συνθήκη εθεωρήθη ανέκαθεν ως το πρώτον βήμα προς μίαν συμμαχίαν,

Πεπεισμένα ότι η πραγματοποίησις της τοιαύτης συμμαχίας είναι αναγκαία,

Πεπεισμένα εξ άλλου, ότι η ίδρυσις, διά της συνάψεως Συνθήκης Συμμαχίας, συστήματος συλλογικής ασφαλείας ήθελεν αποτελέσει ου μόνον αποφασιστικόν παράγοντα της ίδιας αυτών ασφαλείας και ανεξαρτησίας, αλλ' επίσης και ευεργέτημα δι' απάσας τας λοιπάς Χώρας, τας προσηλωμένας εις την υπόθεσιν μιας δικαίας ειρήνης, ίδια δέ δι' εκείνας εξ αυτών, αίτινες ευρίσκονται εις την περιοχὴν των,

Απεφάσισαν να συνάψουν την παρούσαν Συνθήκην και διώρισαν προς τούτο Πληρεξουσίους των, αντιστοίχως :

Η Αυτού Μεγαλειότης ο Βασιλεύς τών Ελλήνων :

Τήν Αυτού Εξοχότητα τον Κύριον Στέφανον Στεφανόπουλον, Υπουργόν των Εξωτερικών.

Ο Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας :

Τήν Αυτού Εξοχότητα τον Καθηγητήν Φουάτ Κιουπρουλοῦ, Υπουργόν των Εξωτερικών.

Ο Πρόεδρος της, Ομόσπονδου Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας :

Την Αυτού Εξοχότητα τον Κύριον Κότσα Πόποβιτς, Υπουργόν των Εξωτερικών, οίτινες επιδείξαντες τα πληρεξούσια αυτών, ευρεθέντα εν πλήρει τάξει, συνωμολόγησαν τά κάτωθι:

Άρθρον 1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν όπως ρυθμίζουν, συμφώνως προς τὰς διατάξεις του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών δι' ειρηνικών μέσων, πάσαν διεθνή διαφοράν, εις την οποίαν ήθελον ευρεθῆ αναμειγμένα και όπως απέχουν, εις τας διεθνείς αυτών σχέσεις, της χρήσεως απειλών ή βίας καθ' οιονδήποτε τρόπον ασυμβίβαστον προς τούς σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 2. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν ότι πάσα ένοπλος επίθεσις εναντίον ενός ή πλειόνων εξ αυτών, εις οιονδήποτε τμήμα του εδάφους των, θέλει θεωρηθῆ ως επίθεσις εναντίον όλων των Συμβαλλομένων Μέρων,

άτινα, κατά συνέπειαν εν τη ενασκήσει του αναγνωρισμένου υπό του άρθρου 51 του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών δικαιώματος της νομίμου ατομικής ή συλλογικής αμύνης, θέλουν παράσχει ατομικώς και συλλογικώς, βοήθειαν εις το υποστάν ή εις τα υποστάντα επίθεσιν Μέρη, λαμβάνοντα κοινή συμφωνία και αμέσως πάντα τα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης και της χρήσεως ενόπλου δυνάμεως, άτινα θα κρίνουν τα Μέρη ως αναγκαία διά μίαν αποτελεσματικήν άμυναν.

Τα συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν και τούτο άνευ ζημίας του άρθρου 7 της παρούσης Συνθήκης, την υποχρέωσιν να μη συνάψουν ειρήνην ή άλλην συμφωνίαν μετά του επιτιθεμένου, ειμή κατόπιν προηγουμένης κοινής μεταξύ των συμφωνίας.

Άρθρον 3. Επί τω τέλει όπως εξασφαλισθή, κατά τρόπον συνεχή και αποτελεσματικόν η πραγματοποιήσις των σκοπών της παρούσης Συνθήκης, τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν όπως παρέχουν αμοιβαίως βοήθειαν προς διατήρησιν και ενίσχυσιν της αμυντικής των ικανότητος.

Άρθρον 4. Προς τον σκοπόν όπως εξασφαλισθή η αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσης Συνθήκης, αποφασίζονται τα εξής :

1. Ιδρύεται Μόνιμον Συμβούλιον, αποτελεσθησόμενον από τούς Υπουργούς των Εξωτερικών και από εκείνα των λοιπών μελών των Κυβερνήσεων των Συμβαλλομένων Μερών, των οποίων η παρουσία θα ητο ενδεδειγμένη, αναλόγως των απαιτήσεων της καταστάσεως και της φύσεως των προς συζήτησιν θεμάτων.

Το Μόνιμον Συμβούλιον θα συνέρχηται τακτικώς δις του έτους. Θα δύναται να συνέρχηται εις συμπληρωματικές συνόδους, οσάκις τούτο κρίνεται αναγκαίον από τας Κυβερνήσεις όλων των Συμβαλλομένων Μερών.

Όταν δεν ευρίσκεται εν συνόδω, το Μόνιμον Συμβούλιον θα ασκή τας λειτουργίας του μέσω της Μονίμου Γραμματείας της Συνθήκης της Αγκύρας, κατά καθορισθησόμενον τρόπον.

Η υπό του άρθρου 1 της Συνθήκης της Αγκύρας προβλεπομένη Συνδιάσκεψις τών Υπουργών των Έξωτερικών αντικαθίσταται υπό του Μονίμου

Συμβουλίου.

Αι επί ζητημάτων ουσίας αποφάσεις του Μονίμου Συμβουλίου θα λαμβάνονται καθ' ομοφωνίαν.

2. Τα Γενικά Επιτελεία των Συμβαλλομένων Μερών θέλουν εξακολουθήσει την από κοινού αρξαμένην, εις εφαρμογήν των άρθρων 2 και 3 της Συνθήκης της Αγκύρας, εργασίαν, λαμβάνοντα υπ' όψιν τας διατάξεις της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 5. Εις την περίπτωσιν δημιουργίας της εν άρθρω 2 της παρούσης Συνθήκης προβλεπομένης καταστάσεως, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα χωρήσουν αμέσως εις συνεννοήσεις μεταξύ των και το Μόνιμον Συμβούλιον θα συνέλθη αμελητί προς καθορισμόν των μέτρων, τα όποια θα έδει να προστεθούν εις εκείνα, άτινα θά έχουν ήδη ληφθή συμφώνως προς το προρρηθέν άρθρον 2 και τα οποία θα ενεδεικνύετο να ληφθούν από κοινού προς αντιμετώπισιν της καταστάσεως.

Άρθρον 6. Εις περίπτωσιν σοβαράς επιδεινώσεως της διεθνούς καταστάσεως και, ειδικώτερον εις τας περιοχάς ένθα η επιδείνωσις αύτη θα ηδύνατο να έχη αρνητικόν αποτέλεσμα άμεσον ή έμμεσον, επί της ασφαλείας εν τη περιοχή των, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα διασκέπτονται προς εξέτασιν της καταστάσεως και προς καθορισμόν της στάσεως αυτών.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη, συνειδότα ότι ένοπλος επίθεσις εναντίον ετέρας, πλην των εαυτών χώρας, δύναται, επεκτεινόμενη, να απειλήσει αμέσως ή εμμέσως την ασφάλειαν και την ακεραιότητα ενός ή πλειόνων εξ αυτών, συνομολογούν ότι:

Εις περίπτωσιν ενόπλου επιθέσεως εναντίον Χώρας, έναντι της οποίας εν ή πλείονα των Συμβαλλομένων Μερών, έχει ή έχουν, κατά τον χρόνον της υπογραφής της παρούσης Συνθήκης, υποχρεώσεις αμοιβαίας βοηθείας, τά Συμβαλλόμενα Μέρη θα διασκέπτονται, εν σχέσει προς τα μέτρα τα όποια θα ήτο ενδεδειγμένον να ληφθούν, συμφώνως προς τούς σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών, προς αντιμετώπισιν της ούτω δημιουργηθείσης εν τη περιοχή των καταστάσεως.

Εννοείται ότι αι συνεννοήσεις, ας αφορά το παρόν άρθρον, θα ηδύνατο να

συνεπάγονται επείγουσαν σύνοδον του Μονίμου Συμβουλίου.

Άρθρον 7. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα φέρωσιν αμέσως εις γνώσιν του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών την ένοπλον επίθεσιν, ης ταύτα θ' απαιτέλουν θύματα και τα ληφθέντα μέτρα νομίμου αμύνης. Θέλουσι δε θέση τέρμα εις τα ρηθέντα μέτρα ευθύς ως το Συμβούλιον Ασφαλείας θέσει αποτελεσματικώς εν εφαρμογή εκείνα τα μέτρα, άτινα αναφέρονται εν τω άρθρω 51 του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών.

Ωσαύτως αι Κυβερνήσεις των Συμβαλλομένων Μερών θέλουν προβή άνευ αναβολής εις την δήλωσιν την προβλεπομένην εν τη υπ' αριθ. 378 (V) Α. Απόφασει της Γενικής Συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών από 17ης Νοεμβρίου 1950, επί των υποχρεώσεων των Κρατών εν περιπτώσει ενάρξεως εχθροπραξιών και θέλουν ενεργήσει συμφώνως προς την προρρηθείσαν Απόφασιν.

Άρθρον 8. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη επιβεβαιούν εκ νέου την απόφασιν των όπως μη συμμετάσχουν οιοιδήποτε Συνασπισμού στρεφομένου εναντίον ενός τούτων και μη αναλάβουν οιανδήποτε υποχρέωσιν ασυμβίβαστον προς τας διατάξεις της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 9. Αι διατάξεις της παρούσης Συνθήκης δεν θίγουν και δεν δύνανται να ερμηνευθούν ως θίγουσαι καθ' οιονδήποτε τρόπον τα δικαιώματα και τας υποχρεώσεις των Μερών, τας απορρεούσας εκ του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 10. Αι διατάξεις της παρούσης Συνθήκης δεν θίγουν και δεν δύνανται να ερμηνευθούν ως θίγουσαι καθ' οιονδήποτε τρόπον τα δικαιώματα και τας υποχρεώσεις τας απορρεούσας διά την Ελλάδα και την Τουρκίαν εκ της Συνθήκης Βορείου Ατλαντικού της 4ης Απριλίου 1949.

Άρθρον 11. Η Συνθήκη Φιλίας και Συνεργασίας, η συναφθείσα μεταξύ των Συμβαλλομένων Μερών εν Αγκύρα την 28ην Φεβρουαρίου 1953, παραμένει εν ισχύι καθ' ο μέτρον αύτη δεν τροποποιείται υπό των διατάξεων της παρούσης Συνθήκης.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συνομολογούν, όπως εφαρμόζουν, ως προς την

διάρκειαν της Συνθήκης Αγκύρας, τας διατάξεις του άρθρου 13 της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 12. Αι διατάξεις του άρθρου 9 της Συνθήκης Φιλίας και Συνεργασίας της 28ης Φεβρουαρίου 1953 τυγχάνουν εφαρμογής εις την παρούσαν Συνθήκην υπό τους αυτούς όρους.

Άρθρον 13. Η παρούσα Συνθήκη συνάπτεται δι' είκοσιν έτη. Εάν ουδέν των Συμβαλλομένων Μερών καταγγείλη ταύτην εν έτος προ της λήξεως , θα παραταθή διά σιωπηρός ανανεώσεως επί εν εισέτι έτος και ούτω καθ' εξής μέχρι της καταγγελίας αυτής υφ' ενός των Συμβαλλομένων Μερών.

Άρθρον 14. Η παρούσα Συνθήκη θα επικυρωθή υπό των Συμβαλλομένων Μερών συμφώνως προς τούς Συνταγματικούς Κανόνας εκάστου εξ αυτών. Η ισχύς της παρούσης Συνθήκης άρχεται από της ημέρας της καταθέσεως του τελευταίου οργάνου επικυρώσεως.

Τα όργανα επικυρώσεως θέλουσι κατατεθή παρά τω Υπουργείο των Εξωτερικών του Βασιλείου της Ελλάδος.

Η Συνθήκη θέλει καταχωρηθή παρά τοις Ηνωμένοις Έθνεσι.

Αύτη συνετάγη εις τήν γαλλικήν γλώσαν εις τρία όμοια αντίτυπα εξ ων ανά εν παρεδόθη εις έκαστον των Συμβαλλομένων.

ΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι Πληρεξούσιοι των Συμβαλλομένων Μερών έθεσαν την υπογραφήν των τη παρούση Συνθήκη .

Εγένετο εν Μπλέντ, τη 9η Αυγούστου τού χιλιοστού εννεακοσιοστού πεντηκοστού τετάρτου έτους.

(Υπ.) Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(Υπ.) Φ. ΚΙΟΤΠΡΟΥΛΟΥ

(Υπ.) Κ. ΠΟΠΟΒΙΤΣ